

66.**Nařízení vlády republiky Československé
ze dne 18. února 1921,**

kterým se vyhláší zánik závazku k válečným úkonům a činí přechodná opatření.

Na základě § 2 zákona ze dne 26. prosince 1912, č. 236 ř. z., § 2 uherského zákonného článku LXVIII z roku 1912 a zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 337 Sb. z. a n., se nařizuje:

§ 1.

Závazek k válečným úkonům podle zákona ze dne 26. prosince 1912, č. 236 ř. z., a pokud se týče Slovenska a Podkarpatské Rusi podle uherského zákonného článku LXVIII z roku 1912 s výjimkami dále uvedenými končí dnem 28. února 1921.

Tímto dnem pozbývá platnosti císařské nařízení ze dne 18. ledna 1916, č. 18 ř. z., a uherský zákonný článek VI. z roku 1916.

§ 2.

Opatření, která byla již na podkladě §§ 19, 20 a 21 zákonů o válečných úkonech učiněna a nebyla do doby vyhlášení tohoto nařízení odvolána, zůstávají na přechodnou dobu až do svého odvolání v platnosti. Vojenská správa jest však povinna tato opatření odvolati nejpozději do 28. února 1923. V době platnosti těchto opatření jest vojenská správa oprávněna zakročiti o vyvlastnění dotčených nemovitostí podle §§ 19 a 20 zákonů o válečných úkonech; neučiní-li tak, jest povinna jakmile učiněné opatření odvolá, nemovitost vrátiti.

§ 3.

Právní poměry vznikající z opatření uvedených v § 2 posuzují se i nadále podle ustanovení zákona ze dne 26. prosince 1912, č. 236 ř. z., a pokud se týče Slovenska a Podkarpatské Rusi podle uherského zákonného článku LXVIII z r. 1912, jakož i příslušných prováděcích předpisů. Lhůta označená v § 33 uvedených zákonů počíná se u těchto opatření dnem skutečného jejich odvolání.

§ 4.

Nařízení toto nabude účinnosti dnem vyhlášení a provede je ministr národní obrany v dohodě s ministrem vnitra.

Černý v. r.

Dr. Popelka v. r.	Dr. Kovařík v. r.
Dr. Gruber v. r.	Dr. Procházka v. r.
Dr. Šusta v. r.	Dr. Fajnor v. r.
Husák v. r.	Dr. Engliš v. r.
Dr. Burger v. r.	Dr. Fatka v. r.
Dr. Brdčík v. r.	

67.**Zákon ze dne 10. února 1921**

o oběhu československých státovek na Hlučínsku, Vitorazsku s Valčickem, Československém Těšínsku, Podkarpatské Rusi a Slovensku, pokud na těchto dvou územích okolkování bankovek podle zákona z 25. února 1919, čís. 84 Sb. z. a n., provedeno nebylo.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Směny a výkupy i ostatní úkony měnové, které provedeny byly:

1. na Hlučínsku podle zákona z 30. ledna 1920, čís. 76 Sb. z. a n., a nařízení vlády ze 4. května 1920, čís. 322 Sb. z. a n.,

2. na Vitorazsku a Valčicku podle nařízení vlády z 27. července 1920, čís. 453 Sb. z. a n.,

3. na Československém Těšínsku podle nařízení vlády ze 3. srpna 1920, čís. 468 Sb. z. a n., a zvláště podle opatření Stálého výboru Národního shromáždění z 8. října 1920, čís. 583 Sb. z. a n.,

4. na Podkarpatské Rusi a na Slovensku, pokud na obou těchto územích bankovky nebyly okolkovány, podle nařízení vlády z 12. října 1920, čís. 576 Sb. z. a n.,

považují se za výkon měnových opatření podle zákona z 25. února 1919, čís. 84 Sb. z. a n., jež ukončují původní okolkování bankovek podle tohoto zákona.

§ 2.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede jej ministr financí.

T. G. Masaryk v. r.

Černý v. r.

Dr. Engliš v. r.

68.**Vyhláška státního pozemkového úřadu
ze dne 18. února 1921**

o stanovách fondu československých legionářů při státním pozemkovém úřadě v Praze.

Po rozumu odstavce 2. Šu 18 zákona ze dne 11. března 1920, č. 166 Sb. z. a n., vydávají se za souhlasu správního výboru a se schválením vlády republiky Československé tyto

stanovy

fondu československých legionářů při státním pozemkovém úřadě v Praze.

Článek 1.

Po rozumu § 18 zákona ze dne 11. března 1920, č. 166 Sb. z. a n. o úvěrové pomoci nabyvatelům půdy zřizuje se při státním pozemkovém úřadě zvláštní úvěrní fond „Fond československých legionářů při státním pozemkovém úřadě v Praze“.

Článek 2.

Fond zakládá se částkou 1.000.000 Kč, slovy jeden milion korun československých, věnovanou kancelářj československých legií při ministerstvu národní obrany. Toto základní jmění rozmnožuje se dary, odkazy a jinými věnováními se strany jednotlivců a korporací soukromých i veřejnoprávních, dále částkami, jež do tohoto fondu převedeny budou ze všeobecného fondu pro podporu vnitřní kolonizace v mezích jeho stanov, jakož i užitky tohoto jmění.

Článek 3.

Účelem fondu jest úvěrová podpora československých legionářů, vdov a sirotků po padlých neb nezvěstných legionářích, nebo takových příbuzných po padlých neb nezvěstných legionářích, jejich výživa byla úplně závislá na výdělku padlého neb nezvěstného legionáře, v jich hospodářství na půdě přidělené podle zákona ze dne 30. ledna 1920, čís. 81 Sb. z. a n., ať obdrželi přiděl jako jednotlivci anebo jako členové legionářského nebo jiného zemědělského sdružení.

V prvním roce trvání tohoto fondu smí z něho býti půjčeno na delší dobu nežli jeden rok nejvýš tři čtvrtiny jeho základního jmění.

Článek 4.

Správu fondu vede státní pozemkový úřad.

Zápůjčky z fondu navrhuje kuratorium tohoto fondu, jež se skládá ze tří členů: z předsedy, kterého jmenuje předseda státního pozemkového úřadu z úřednictva tohoto úřadu a ze dvou přísedících, které jmenuje kancelář československých legií při ministerstvu národní obrany, bude-li zrušena, ministerstvo národní obrany, ve směr na dobu šesti let. Stejným způsobem obsazují se místa v mezidobí se uprázdnivší. Funkce členů kuratoria jest čestná. Mají pouze nárok na náhradu hotových výloh na vrub fondu.

Kuratorium jest sborem poradním. Činí návrhy předsedovi státního pozemkového úřadu na povolení zápůjček a na podmínky jejich. Předseda státního pozemkového úřadu má právo,

uzná-li, že návrh není dobře odůvodněn, vyžádati si návrh jiný, nemůže však povolití zápůjčku z tohoto fondu osobě kuratoriem nenavržené. Povolovací výměr (poukaz) podepisuje předseda státního pozemkového úřadu nebo jeho zástupce dovolávaje se výslovně návrhu kuratoria, na základě kterého zápůjčka byla povolena.

Článek 5.

Kuratoriu fondu přísluší:

1. Zkoumati, zdali žadatel jest legionářem anebo osobou jemu na roveň postavenou po rozumu zákona ze dne 24. července 1919, č. 462 Sb. z. a n., a má-li všeobecné podmínky zemědělské způsobilosti vyžadované pro přiděl zabrané půdy dle § 1 a 3 přidělového zákona;

2. zkoumati, zda žadatel podpory z fondu skutečně a nutně potřebuje, jakož i je-li schopen úvěru;

3. navrhovati výši a podmínky úvěru;

4. pečovati o včasné zapravování dlužných pohledávek;

5. kontrolovati účty fondu a podávati o nich zprávy předsedovi státního pozemkového úřadu i ministerstvu národní obrany.

Článek 6.

Podmínky poskytování úvěru.

Z fondu československých legionářů lze poskytnouti pouze úvěrovou podporu, nikoliv dary. Úvěr budiž poskytnut za podmínek co možná mírných.

Úvěr možno poskytnouti především jako doplněk k oběma druhům úvěru stanoveným zákonem ze dne 11. března 1920, č. 166 Sb. z. a n., a to pouze potud, pokud tyto úvěry v daném případě nestačí k založení nebo udržení hospodářské zdatnosti uchazečovy. Kromě toho možno úvěr z fondu povolití žadateli na doplnění hospodářského zařízení a ostatních provozovacích prostředků potřebných k hospodaření na přidělené půdě.

O úvěr mohou žádati osoby v čl. 3. těchto stanov blíže určené jen tehdy, když nabyly půdy přidělem dle zákona přidělového. Totéž platí i o zemědělských družstvech složených z osob jmenovaných v článku 3.

Vedle přímé zápůjčky může z fondu poskytnuta býti osobám oprávněným také záruka za zápůjčku poskytnutou jim u peněžních ústavů aneb jednotlivců.

Způsob této záruky určí v každém jednotlivém případě státní pozemkový úřad slyše kuratorium.

Článek 7.

Použití fondu k jiným účelům nebo jiným způsobem, než v stanovách je určeno, jest nepřipustno. K souhlasnému návrhu pozemkového úřadu a ministerstva národní obrany může však vláda převést jmění tohoto fondu zcela nebo z části do všeobecného fondu pro podporu vnitřní kolonizace (§ 18 zákona úvěrového), nebude-li dosti oprávněných uchazečů.

Článek 8.

Jednací řád kuratoria.

Schůze kuratoria svolává předseda dle potřeby. Pozvání doručiti jest státnímu pozemkovému úřadu, který má právo do schůzí kuratoria vysílati své referenty s hlasem poradním.

Kuratorium jest schopno usnášení, je-li přítomen předseda a jeden jeho člen. O schůzích kuratoria budiž veden stručný zápis, jehož obsah budiž včas oznámen státnímu pozemkovému úřadu.

Předseda státního pozemkového úřadu:

Dr. Viškovský v. r.

69.

**Nařízení vlády republiky Československé
ze dne 18. února 1921,**

**kterým se zrušují nejvyšší ceny droždí, stanovené nařízením ze dne 1. července 1920, č. 419
Sb. z. a n.**

Na základě zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 337 Sb. z. a n., nařizuje se:

§ 1.

Nejvyšší ceny droždí, které byly stanoveny nařízením shora uvedeným, se zrušují. Předpisy o stíhání lichvy zůstávají tím nedotčeny.

§ 2.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

§ 3.

Provedení tohoto nařízení ukládá se ministru pro zásobování lidu.

Černý v. r.

Dr. Popelka v. r.

Dr. Fatka v. r.

Dr. Burger v. r.

Dr. Šusta v. r.

Dr. Engliš v. r.

Dr. Procházka v. r.

Dr. Gruber v. r.

Husák v. r.

Dr. Kovařík v. r.

Dr. Brdlík v. r.

Dr. Fajnor v. r.

70.

**Nařízení vlády republiky Československé
ze dne 9. února 1921,**

**jimž se provádějí §§ 6, 10 a 12 zákona ze dne
22. prosince 1920, č. 683 Sb. z. a n., o opatření
strojených hnojiv v roce 1921.**

Na základě §§ 10, 12 a 18 zákona ze dne 22. prosince 1920, č. 683 Sb. z. a n., nařizuje se toto:

Článek I.

(1) Starosta obce, v jejímž území pěstoval aspoň jeden pěstitel v roce 1920 více než 25 kop chmele sadby starší než z roku 1920, jest povinen do 14 dnů ode dne účinnosti tohoto nařízení sestaviti trojmo dle vzorce k tomuto nařízení připojeného seznam všech těchto pěstitelů s udáním, kolik celých kop chmele v r. 1920 každý z nich celkem, nehledí-li se k sazenicím z r. 1920, v území obce pěstoval. a kolik činí jeho příspěvek do fondu pro opatření strojených hnojiv, počítá-li se 30 Kč na každou shora uvedenou kopu chmele. Pěstitelé chmele, kteří pěstovali v r. 1920 chmel ve 2 nebo více obcích, tak že v žádné z nich neměli chmele více, než 25 kop sadby starší než z r. 1920, jsou povinni do 8 dnů ode dne, kdy nařízení toto nabude účinnosti, ohlásiti starostovi obce, ve které pěstovali v r. 1920 nejvíce chmele řečeného druhu, jména všech ostatních obcí, ve kterých v r. 1920 pěstovali chmel sadby starší než z r. 1920 i počet kop tohoto chmele, by dle toho seznam doplnil. Do téže lhůty jsou povinni též pěstitelé chmele, kteří aspoň v jedné obci pěstovali v r. 1920 více než 25 kop chmele, ohlásiti k témuž účelu starostovi obce, ve které v r. 1920 pěstovali nejvíce chmele, jména všech obcí, ve kterých v témže roce pěstovali méně než 25 kop chmele sadby starší než z r. 1920 i počet kop tohoto chmele.

(2) Každý pěstitel chmele v obci jest povinen obecnímu starostovi sděliti k jeho vyzvání neprodleně veškeré skutečnosti, mající význam pro sestavení seznamů v předešlém odstavci uvedených. V obcích, na jichž území se vztahuje činnost spolků nebo jiných organizací pěstitelů chmele, jsou tyto spolky a organizace povinny poskytnouti obecnímu starostovi, požádá-li za to, neprodleně veškerá jim známá, k sestavení řečených seznamů potřebná data, zejména soupisy jednotlivých pěstitelů chmele s počtem kop chmele jimi v obci v r. 1920 pěstovaných.

(3) Seznamy ty vyloží obecní starosta v každé obci, o níž se jedná, v měsíci únoru r. 1921 k veřejnému nahlédnutí po 8 dnů a současně vydá o vyložení tom způsobem v obci obvyklým ve-